

Artur si v Tangu spletl zákoník s chovem skotu

Comeback Mrožkova absurdního dramatu v ostravské Aréně získal v Czerneckého režii pronikavě aktuální kontury

Jiří P. Kříž

Bylo to Tango, kterým se na česká jeviště vrátil na začátku 90. let – po odmícné způsobené protestem proti okupaci Československa Sovětskou armádou a jejími spojenci v roce 1968 – mistr absurdního divadla Slawomir Mrozek.

Nyní po desetileté přestávce slaví v ostravské Aréně Tango comeback v režii jeho krajana Józefa Czerneckého.

Autorovo vyloučení z českých jevišť nebylo zcela uhlídatelné (v 80. letech se hrál např. ve Zlíně). Mrozek sám si Tango netroufl uvést na polská jeviště. Vyšel s ním na světlo až v čase italského exilu ve druhé třetině 60. let. Není se čemu divit. Hra je na „zlatou mříž“. Účtuje totiž s cestami k totalitním režimům, k moci šilenců na trůnech 20. století.

Bude nastolen řád

Úspěch českých inscenací (Český Těšín 1990, Praha 1993) zaruči-

lo tehdejší účtování s gottwaldovsko-husákovskou diktaturou. Nastolení moci podivínem Arturem volajícím po návratu k tradici, řádu a končící rodinnou vzpourou a svržením „vlády tmy“, vystřídá totiž v závěru vzestup obhroublého, nevzdělaného, pragmatického plebejce Edy. A tomu jsme v Čechách i na Moravě v souvislostech s kúly v plotě moc dobře rozuměli.

Zvláštní. Ačkoli mladí diváci Arény, mezi kterými jsem na první repríze Tanga čněl jako stařec bez moře z muzea voskových figurín, nic z bájného vypravování o vládě jedné strany pamatovat nemohou, Mrožka si vyložili, a podle toho reagovali. On je totiž znovu vyzývavě aktuální. Najednou nabylo přesných obrysů ono hořkosměšné Arturovo volání po obnově, chceme-li po návratu ke konzervativním hodnotám.

Stařešinové posluhují mladým, aby pak byli včas odkopnuti. Starý řád je třeba lidem vnútit, a dopustí-li bůh, tak i s karabáčem v ruce nastolitele a jeho pohůnků. Tango

Foto PRAVO – Jiří P. Kříž

se stává groteskou o recidivách moci, která nikdy nebyla a nebude čistá, která navenek slouží dobru, uvnitř ale jen vlastním ambicím. Jasnozřivá Mrožkova analýza nenapravitelnosti! Stačí se rozhlédnout...

Znamení tlumočí varovnou vizi

Zkáza rodiny v Mrožkově absurdní společenské vizi je varovná. V přesné Czerneckého režii ji tlumočí znamenitě Miluše Hradská, Bohuslav Čvančara (generace prarodičovská), Pavel Císovský, Dana Fialková (rodičovská), Marek Císovský, Tereza Maňáková (synovská) a René Šmotek nebo Dušan Škubal (Eda). Éra polského světoběžníka (Itálie, Francie, Mexiko) zdaleka neskončila. Vždyť tango přeče tančí česká vláda i lovci, kteří zatím jen tak významně švihají nazdařbůh jezdeckým bičikem.

Dana Fialková (matka Eleonora), Pavel Císovský (otec Stomil).

Elektronický archiv deníků PRÁVO spravovaný společností NEWTON Information Technology, s. r. o.
<http://pravo.newtonit.cz>

Datum: 14.04.2005

Autor: Jiří P. Kříž

Zdroj: Právo, příl. Severní Morava a Slezsko

Strana: 13

roč. 45, č. 87

Artur si v Tango spletl zákoník s chovem skotu

Comeback Mrozkova absurdního dramatu v ostravské Aréně získal v Czerneckého režii pronikavě aktuální kontury

Bylo to Tango, kterým se na česká jeviště vrátil na začátku 90. let - po odluce způsobené protestem proti okupaci Československa Sovětskou armádou a jejími spojenci v roce 1968 - mistr absurdního divadla Slawomir Mrozek.

Nyní po desetileté přestávce slaví v ostravské Aréně Tango comeback v režii jeho krajana Józefa Czerneckého.

Autorovo vyloučení z českých jevišť nebylo zcela uhlídatelné (v 80. letech se hrál např. ve Zlíně). Mrozek sám si Tango netroufl uvést na polská jeviště. Vyšel s ním na světlo až v čase italského exilu ve druhé třetině 60. let. Není se čemu divit. Hra je na "zlatou mříž". Účtuje totiž s cestami k totalitním režimům, k moci šílenců na trůnech 20. století.

Bude nastolen řád

Úspěch českých inscenací (Český Těšín 1990, Praha 1993) zaručilo tehdejší účtování s gottwaldovsko-husákovskou diktaturou. Nastolení moci podivínem Arturem volajícím po návratu k tradici, řádu a končící rodinnou vzpourou a svržením "vlády tmy", vystřídá totiž v závěru vzestup obhroublého, nevzdělaného, pragmatického plebejce Edy. A tomu jsme v Čechách i na Moravě v souvislostech s kůly v plotě moc dobře rozuměli.

Zvláštní. Ačkoli mladí diváci Arény, mezi kterými jsem na první repríze Tanga čněl jako stařec bez moře z muzea voskových figurín, nic z bájného vypravování o vládě jedné strany pamatovat nemohou, Mrozka si vyložili, a podle toho reagovali. On je totiž znovu vyzývavě aktuální. Najednou nabylo přesných obrysů ono hořkosměšné Arturovo volání po obnově, chcemeli po návratu ke konzervativním hodnotám.

Stařešinové posluhují mladým, aby pak byli včas odkopnuti. Starý řád je třeba lidem vnutit, a dopustíli bůh, tak i s karabáčem v ruce nastolitele a jeho pohůnků. Tango se stává groteskou o recidivách moci, která nikdy nebyla a nebude čistá, která navenek slouží dobru, uvnitř ale jen vlastním ambicím. Jasnozřivá Mrozkova analýza nenapravitelnosti! Stačí se rozhlédnout...

Znamení tlumočí varovnou vizi

Zkáza rodiny v Mrozkově absurdní společenské vizi je varovná. V přesné Czerneckého režii ji tlumočí znamenitě Miluše Hradská, Bohuslav Čvančara (generace prarodičovská), Pavel Cisovský, Dana Fialková (rodičovská), Marek Cisovský, Tereza Maňáková (synovská) a René Šmotek nebo Dušan Škubal (Eda). Éra polského světoběžníka (Itálie, Francie, Mexiko) zdaleka neskončila. Vždyť tango přece tančí česká vláda i lovci, kteří zatím jen tak významně švihají nazdařbůh jezdeckým bičikem.

Foto popis| Dana Fialková (matka Eleonora), Pavel Cisovský (otec Stomil).

Foto autor| Foto PRÁVO - Jiří P. Kříž

NEWTON Information Technology, s. r. o. Copyright (c) 2003
 Zdrojem zpráv je PRÁVO, BORGIS, a.s. Copyright (c) 2000 - 2003

8.4.2005 Moravskoslezský - strana 9

c/9, roč. 16, č. 82

Aréna uvede premiéru Tanga

Divadlo

Tango, premiéru hry polského dramatika Slawomira Mrozka v sobotu uvede ostravské divadlo Komorní scéna Aréna. Hru nastudoval Józef Czernecki. Premiéra bude v 18.30.

Autor: (mao)

copyright: MAFRA a.s. - MF DNES - iDNES